

De overeenkomstige cijfers bij de afwijkende ♀♀ van Bandoeng en Soekaboemi zijn als volgt: pronotum max. 7 mm., mim. 6 mm., gemiddeld 6,5 mm., voorvleugel max. 26 mm., mim. 24,5 mm., gemiddeld 25,25 mm., achterdij max. 16,5 mm., mim. 15,5 mm., gemiddeld 16 mm.

Deze soort is mij van Java bekend van Bandoeng, Soekaboemi en den vulkaan Gede.

***Oxya chinensis* Thunberg.**

Algemeen in de omstreken van Bandoeng. Komt in groene en bruine exemplaren voor.

***Chitaura lucida* Krauss.**

Verschillende exemplaren uit Bandoeng, van de G. Tankoeban Prahoe 1500 m., en Poentjak 1400 m. W. Java. De smalle longitudinale langsstrepen zijn in vivo groenachtig goud en zilverbrons van kleur.

***Gesonia mundata* Walker.**

Hiervan bevatte de verzameling een 8-tal exemplaren, alle uit Bandoeng.

***Caryanda spuria* Stål.**

Eenige exemplaren uit Bandoeng, Radjamandala (W. Java), en de G. Tankoeban Prahoe (1500 m.).

***Coptacra foedata* Serv.**

Een zestal exemplaren van de G. Tjikorai (900 m.) Oct., in de nabijheid van bosschen.

***Bibracte deminuta* Br. v. W.**

De verzameling omvat een ♂ larve van de G. Tjikorai en een ♀ van de G. Tangkoeban Prahoe 1500 m., W. Java.

***Bibracte maculata* Br. v. W.**

Een ♂ van Radjamandala, W. Java, 335 m., Juni 1935.

***Catantops angustifrons* Walker.**

Bandoeng, 1 ♂, 13 ♀♀, in de maanden Oct. en Nov.

***Valanga nigricornis-melanocornis* Serv.**

Zestien exemplaren van Bandoeng. De kleur varieert van groen tot bruin, de vlekken op den voorvleugel zijn soms duidelijk, soms maar zeer weinig aangeduid.

C. WILLEMSE.

Danaus plexippus L. en Pararge achine Scop.

De heer B e n t i n c k heeft (ante, p. 306—307) enkele aanmerkingen gemaakt op mijn handelwijze, om beide bovengenoemde soorten in den Vlindercatalogus op te nemen. „De

ouderen..... beschouwden ze hoogstens als toevallige vangsten". Beide soorten zijn in mijn werk van een asterisk voorzien. En nu is de inleiding wel kort, maar op p. (3) staat toch duidelijk, dat de van dit teeken voorziene soorten „slechts als zeer toevallige gasten beschouwd kunnen worden." Dat is toch vrijwel hetzelfde, als wat de „ouderen" er van zeiden!

Dan zegt de heer B., dat ik geen verklaring van mijn standpunt heb gegeven. Toch wel! Deze verklaring ligt reeds opgesloten in den allereersten zin, waarmee mijn werk begint. Daarin staat duidelijk, dat ik een „zoo nauwkeurig mogelijk" overzicht wil geven. Ik kan mij ter bereiking van dit doel niet laten binden door de opvattingen van mijn voorgangers. Voor mij geldt slechts één vraag: Zijn beide soorten in ons land waargenomen, ja of neen? Nog steeds ben ik van meening, dat dit inderdaad het geval is en dat ze **dus** meegeteld moeten worden. Ziehier, waarom:

1. *Pararge achine* Scop. Heylaerts schrijft in T. v. E., vol. 13, p. 146, bij *P. maera* L.: „J'ai pris quelques exemplaires de cette espèce sur une bruyère près de Rijsbergen le 29 juillet 1866; elle paraît très-rare et très-locale. Je fais ici seulement mention de *Pararge Dejanira* L. [*achine* Scop.] dont je pris un seul exemplaire le même jour dans la même localité, le Balleman; Mrs. de Graaf et Snellen pensent qu'elle ne s'y trouvait qu'accidentellement." Uit den laatsten zin blijkt: 1. de nauwkeurige vindplaats, 2. de datum, 3. de omstandigheden (tegelijk met *maera*), 4. dat met de Graaf en Snellen van gedachten gewisseld is over de vangst. Wat wil men nu eigenlijk nog meer? Ja, zegt de heer B., maar Heylaerts' etiketten werden niet altijd betrouwbaar geacht. Ik moet dan evenwel opmerken, dat H.'s etiketten niet hetzelfde is als H.'s publicaties. En deze laatste zijn altijd ten volle geaccepteerd, zoowel door Snellen, als door ter Haar, als door Oudemans. (Voorbeelden: *Drepana harpagula* Esp. en *Brachionycha nubeculosa* Esp.). Dat Snellen *achine* niet meetelde (evenmin als *plexippus* of *Iphiclides podalirius* L.) heeft dan ook een heel andere reden dan wantrouwen tegenover H., een reden, die we nog wel degelijk na kunnen gaan. Snellen hield er eenvoudig een andere manier van tellen op na dan wij, anders niet. Hij zou (aangenomen, dat hij consequent gebleven was) geen enkele soort meegerekend hebben, die ik van een asterisk voorzien heb. Ik zie dan ook niet in, waarom ik nu juist deze eene, bovendien volledig gedocumenteerde, opgave van Heylaerts had moeten negeren.

2. *Danaus plexippus* L. De mededeeling van deze vangst is gedaan door Snellen en we mogen toch zeker wel aannemen, dat hij dit nooit gedaan zou hebben, als hij ook maar eenigszins aan de betrouwbaarheid getwijfeld had. Of

de vlinder in den vorm van een teekening of in opgeprikten lijve aanwezig was, maakt ten slotte niet zoo heel veel uit. En het al of niet lid zijn onzer vereeniging kunnen we toch moeilijk als een criterium van betrouwbaarheid van een persoon beschouwen. De vindplaats weten we (Den Haag), ook het tijdstip (Oct. 1886). De omstandigheden weten we inderdaad niet, maar dat geldt zeker voor 95 % der gepubliceerde vangsten. En als we ze wèl kennen, is dit blijkbaar nog niet voldoende om een vangst te doen accepteren (zie *achine!*).

Bovendien is de vangst van *plexippus* op die plaats en in dat jaar volstrekt niet zoo buitengewoon. Integendeel! *Nicholson* publiceert in *The Entomologist*, vol. 68, p. 245 enz., 1935, een volledig overzicht van alle sinds 1876 uit Engeland bekend geworden exx. Dat zijn er al ruim 100! En daar komen weer eenige voor 1936 bij. Natuurlijk zijn die dieren niet afkomstig uit Amerika, maar met zeer groote waarschijnlijkheid van de Kanarische eilanden, waar de soort inheemsch en heel gewoon is. Het allergrootste deel der Engelsche exx. stamt uit de kustplaatsen (vooral de zuidkust), terwijl alleen uit 1886 zeven exx. bekend zijn (l.c., p. 247). *South* vermeldt bovendien (*Butterfl. Br. Isl.*, p. 108, 1906), dat de vlinder dat zelfde jaar ook te Gibraltar, Oporto en op Guernsey is gevangen. Het is dus eigenlijk veel vreemder, dat we nog niet aan ons tiende of twintigste Nederlandsche ex. toe zijn. Ook de vliegtijd stemt wonderwel met de ervaringen in Engeland overeen. De meeste exx. stammen daar uit Aug. Septr. of Octr. Ik denk er dan ook niet aan, de opgave van *Muschart*, meegedeeld door *Snellen*, in twijfel te trekken.

Ik vertrouw hiermee aangetoond te hebben, dat het nog zoo dwaas niet van me was, beide soorten mee te tellen bij de in ons land waargenomen Macro's. Ook voor de rest van mijn werk behoud ik me ten volle het recht voor, er een eigen standpunt op na te houden. Ik verricht mijn werk nu eenmaal niet op verzoek of in opdracht van een vergadering.

Amsterdam, Maart 1937.

B. J. LEMPKE.

Nederlandsche Hydrachnidae Genera *Feltria* en *Kongsbergia*.

Van *F. brevipes* ♂ *Walter* 1907 verscheen eerst kort geleden in *Viets' Tierwelt Deutschlands* (1936) een eenigszins bruikbare en uitvoerige beschrijving met een paar detailteekeningen, waardoor ik in staat was vast te stellen dat de mijt, tot nu toe in de literatuur voorkomende als *armata* *Romijn* 1920 en 1921, *Viets* 1923 en *Bessl.* 1932, niet tot *armata* maar tot *brevipes* gerekend moet worden. Dr. *Viets* schreef mij met deze zienswijze in te stemmen.